

צו לפי סעיף 41 לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976

החלטה 22-14

בפני:

השופט (בדימוס) אמנון סטרשנוב

בעניין שבין:

הקובל

המשנה למנכ"ל משרד הבריאות

ע"י ב"כ - עו"ד שני ארזי

לבין:

הנקבל

ד"ר מריה זקוטסקי

ע"י ב"כ - עו"ד ערן קייזמן

ה ח ל ט ה

העובדות

1. ד"ר מריה זקוטסקי (להלן - ד"ר זקוטסקי או הנקבלת), ילידת שנת [REDACTED] היא רופאה מורשית, תושבת [REDACTED], ובעלת תואר מומחית בהרדמה, שעבדה בבית החולים מאיר בכפר סבא (להלן - בית החולים).

הנקבלת ניהלה מערכת זוגית עם אחד בשם [REDACTED] (להלן - [REDACTED]), אשר היה נשוי לגב' [REDACTED]. הציג עצמו בפני הנקבלת כמי שעובד בשירות כוחות הביטחון, עובדה שהייתה שקרית.

2. עובר לחדש אוגוסט 2009, פנה שמעון לנקבלת וסיפר לה כי עליו לבצע משימה סודית במסגרתה עליו לצאת לחו"ל כדי להתנקש באדם מסוים, וזאת בשליחות שירותי הביטחון בהם הוא עובד, כביכול. על מנת לבצע את ההתנקשות, ביקש [REDACTED] שהנקבלת תברר עבורו אם יש חומר קטלני שניתן לעשות בו שימוש, מבלי שיתגלה בבדיקות טוקסיקולוגיות. הנקבלת ערכה את הבירור עם חברתה, ד"ר פאולינה קליימן, שהביעה ספק ברב באשר לאמיתות הסיפור ואף אמרה זאת לנקבלת, אולם הנקבלת התעלמה מדברי אזהרה אלה.

הנקבלת מסרה את המידע לגבי החומר הקטלני [REDACTED] ולבקשתו היא גנבה מבית החולים שלוש אמפולות של החומר הקטלני, ומסרה אותם לידי [REDACTED] בצירוף מזרק מתאים והוראות שימוש.

בסופו של דבר, השתמש [REDACTED] ככל הנראה, בחומר הרעיל על מנת להמית את אשתו [REDACTED]. אין חולק, כי הנקבלת לא ידעה על כוונתו האמיתית של [REDACTED] לרצוח את אשתו באמצעות הרעל הקטלני.

פסיקת בית המשפט

3. בגין מעשיה אלה, הוגש נגד ד"ר זקוטסקי כתב אישום לבית משפט השלום בכפר סבא, בו יוחסו לה עבירות של מעשה פזיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(6) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; ניפוק תרופות מרשם ללא מרשם, עבירה לפי סעיפים 60 ו-62(א) לפקודת הרוקחים; וגניבה – עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין (ת"פ 13-05-45427).

בהסתמך על תסקיר קצין מבחן חיובי שהוגש אודות הנאשמת, בהתחשב בשיתוף הפעולה המלא שלה עם המשטרה לאחר שהבינה כי שמעון הוליך אותה שולל במשך כשש שנים, ונוכח הודאתה באשמות בבית המשפט – המליצו ב"כ הצדדים בפני בית המשפט, ביום 15.7.14, לגזור על הנאשמת ענש של שישה חדשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות.

בגזר הדין קבע בית המשפט, בזו הלשון:

"לא נטען כלפי הנאשמת כי ידעה על כוונותיו הרצחניות של [REDACTED] בשל מצבה הנפשי המיוחד (כמתואר בתסקיר המבחן), הלכה הנאשמת שולל אחר סיפורי המעשיות שסיפר לה האיש. יתכן כי החומר הקטלני הוא זה ששימש את קופר לצורך מעשה הרצח ויתכן שלא. אכן, אין לנאשמת אחריות פלילית למעשה ההמתה, אך ברור שמרגישה היא את כובד המצפון המייסר אותה".

ביהמ"ש החליט לאמץ את המלצת ב"כ הצדדים, וגזר על הנאשמת ענש של שישה חדשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות, וכן ארבעה חדשי מאסר על תנאי.

הקובלנה

4. בתאריך 11.12.13, הגיש המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, ד"ר בעז לב, קובלנה נגד ד"ר זקוטסקי, על כך שהתנהגה בדרך שאינה הולמת רופאה מורשית, כאמור בסעיף 41(1) לפקודת הרופאים [נוסח חדש], התשל"ז-1976, בכך שסיפקה לשמעון חומר מסוכן בדרך נמהרת או רשלנית אשר יש בה כדי לסכן חיי אדם; ניפקה תרופות ללא מרשם; וגנבה חומר קטלני מבית החולים.

דו"ח ועדת המשמעת

5. הנקבלת הודתה במעשיה בעת הדיון בוועדת המשמעת, ולדברי בא-כוחה, עו"ד קייזמן, הנקבלת היא אדם נורמטיבי, אשר נתנה אמון בנוכל, שהתברר כי הוא פסיכופט, והתפתחה לסייע בידו בביצוע "משימה סודית". עוד ציין ב"כ הנקבלת את שיתוף הפעולה המלא והמידי שלה עם המשטרה, את הודאתה באשמה הן בבית המשפט והן בפני הוועדה, ואת הבעת חרטתה וצער על מעשיה, וביקש להסתפק בהתליית רישיונה למשך שנתיים.

6. ב"כ הקובל, עו"ד שני ארזי, עמדה על חומרת התנהגותה של הנקבלת ועל הסכנה החמורה לחיי אדם בעצם מסירת חומר קטלני לידי אדם אחר. בסיכומיה, ביקשה ב"כ הקובל לבטל כליל את רישיונה של הנקבלת מלשמש כרופאה, או לחלופין "התלייה ממושכת של לכל הפחות חמש שנים".

יצוין, כי רישיונה של הנקבלת הותלה באופן מנהלי על-ידי מנכ"ל משרד הבריאות, החל מיום 12.6.13.

7. בחוות הדעת שהגישה הוועדה – בהרכב פרופ' יהודה סקורניק, יו"ר; פרופ' צבי שטרן ועו"ד יגאל חיות, חברים – ביום 12.11.14, נכתב כדלהלן:

"...בעיון בכתב האישום בעובדות המקרה מתגלה אירוע מצמרר, חמור מאין כמוהו המקבל משנה חומרה כשהוא מיוחס לרופא..."

הנקבלת מעלה באופן חמור ביותר באמון שנתן בה מעבידה. הנקבלת פגעה באמון הציבור במי שהורשו לעסוק ברפואה ובמערכת הבריאות... התנהגותה ומעשייה מצביעים על חוסר שיקול דעת, על פזיזות ורשלנות חמורים. התנהגותה ומעשייה מהווים כשל מוסרי ואתי כבדים"

אכן, דברים כדרכנות – עליהם הנני סומך כבר עתה את שתי ידי בלב שלם.

8. בבואם להמליץ על האמצעי המשמעותי הראוי לנקבלת – נחלקו דעות חברי הוועדה הנכבדה. דעת הרוב – פרופ' סקורניק ופרופ' שטרן – ממליצה להתלות את רישיונה של הנקבלת למשך חמש שנים.

דעת המיעוט של חבר הוועדה עו"ד יגאל חיות, נציג היוע"מ לממשלה, גורסת כי מעשייה והתנהגותה של הנקבלת הם חמורים עד כדי כך שאין הם יכולים להתמצות בענישה לתקופה מוגבלת. לדעתו: "הדעת אינה סובלת כי רופא אשר עשה את כל אלה יחזור ויטפל בחולים. לציבור ולמערכת אין יותר אמון בו", ולפיכך ממליץ הוא לבטל את רישיונה של הנקבלת.

החלטה

9. אכן, מקרה חמור מאין כמוהו ומצמרר עד אימה בפנינו, שאלמלא אירע במציאות ניתן היה להגדירו בתחום המדע הבידיוני.

ועדת המשמעת היטיבה לתאר את חומרת מעשייה של הנקבלת, עד כדי לעורר פלצות, ואין לי אלא לשוב ולסמוך את ידי על דבריה של הוועדה – כלשונם, ככוונתם וכרוחם:

"הנקבלת מעלה באופן חמור ביותר באמון שנתן בה מעבידה. הנקבלת פגעה באמון הציבור במי שהורשו לעסוק ברפואה ובמערכת הבריאות. הנקבלת פגעה באמון הציבור החולים שעשויים להזקק לטיפול לכשייוודעו למעשייה הנאלים. התנהגותה ומעשייה מצביעים על חוסר שיקול דעת, על פזיזות ורשלנות חמורים. התנהגותה ומעשייה מהווים כשל מוסרי ואתי כבדים".

וכול המוסיף – אך גורע!

10. עם כול ההבנה לנסיבות המקילות בפרשה זו, כפי שפורטו ע"י ב"כ של הנקבלת וע"י הוועדה עצמה – לרבות שיתוף הפעולה שלה עם המשטרה, הודאתה באשמה והבעת חרטתה הכנה, וכן תסקיר שירות המבחן החיובי שהוגש אודותיה – נראית לי תקופת ההתלייה המומלצת ע"י רוב חברי הוועדה קלה ביותר, ואינה הולמת את חומרתה היתרה של המעשים, אף אם לנקבלת לא יוחסה התוצאה המחרידה שאירעה, לכאורה.

מצערת גם העובדה, שהנקבלת לא שעתה לאזהרותיה של חברתה, ד"ר קליימן, אשר הטילה ספק רב באמינות הסיפור והתרתה בנקבלת כי מדובר, ככל הנראה, בסיפור בדין. אין ספק, שכל בר-דעת, והנקבלת בכלל זה, היה צריך להעלות בדעתו שאם מטילים על איש כוחות הביטחון "משימת חיסול" מבלי להותיר עקבות – אין שולחים אותו לתור בשווקים ולטייל בדרכים על-מנת לאתר את הרעל הקטלני המתאים.

11. אינני מתעלם גם מהענש הקל, יחסית שנגזר על הנקבלת בהליך הפלילי בבית משפט השלום, שעה שביהמ"ש אימץ את הסדר הטיעון בין הצדדים וגזר עליה ענש של שישה חדשי מאסר בלבד, שירוצו בעבודות שירות. אולם – כפי שקבעתי לא אחת בעבר – הפן הפלילי, לחוד והפן המקצועי של היותה של הנקבלת רופאה מורשית שמעלה קשות באמון שניתן בה, לחוד.

כפי שקבעתי בהחלטה 21-14 המשנה למנכ"ל משרד הבריאות נ. ד"ר יעקב מייסון (ניתנה ביום 21.10.14):

"הנסיבות המקילות שפורטו על-ידי בתי המשפט השונים, ואשר הביאו אותם להקלה משמעותית בענש המאסר שנגזר עליו, מלכתחילה – הם כול כולם במישור הפלילי, וזאת להבדיל מהמישור המשמעותי, שעיקר עניינו באמון החייב לשרור ביחסים בין רופא למטופלת – אמון שהופר כאן ע"י הנקבל ברגל גסה ובצורה מקוממת ביותר. סבורני, כי שיקולי הענישה העומדים בפני ועדת המשמעת, האמונה על ההיבטים המוסריים והאתיים של התנהגות הרופאים שונים, בעיקרם, משיקולי הענישה במשפט הפלילי".

12. לסיכום – אודה ולא אכחד, כי דעתי נוטה לעבר עמדת המיעוט, דווקא, ובה המלצה לבטל כליל את רישיונה של הנקבלת, עקב חומרת מעשיה. יחד עם זאת, לאחר התלבטות לא קלה, ובשים לב לנסיבות המקילות בפרשה זו, וכן להלכה שאין הערכאה הגבוהה נוטה למצות את הדין עם מי שנותן את הדין בפניה, גם אם מחמירה היא בענשו – החלטתי להטיל על הנקבלת התליית רישיון למשך שמונה שנים.

הגני מורה כי רישיונה של הנקבלת, ד"ר מריה זטורסקי, יותלה למשך שמונה שנים, שתחילתם מיום תחילת ההשעיה המינהלית – 12.6.13.

ניתנה היום, 30.11.14, ח' כסלו תשע"ה.

יש להפיץ ההחלטה, כמקובל.

אמנון סטרשנוב, שופט (בדימוס)